

Είδα τὴν ἔκταση δῆλης τῆς διυτικής
Ποὺ μπορεῖ νῦ φανταστεῖς, ὁφίζοντο καὶ
φραδίτερο ἀπ' τὸν κόσμο.
Τῆς ἐδώσα τῇ ζάχαρη ποὺ είχα ξετυλίξει.
Λειτουργήσαμε
Μαζί, αὐτή γλείφοντας τὰ δάχτυλά μου καὶ ἐ-
γώ
Σέροντας πῶς θὰ πέθωμε, δχι εύτυχισμένοι
ποὺ ζήσαμε.
Πήρε τὴν στέρεσή της καὶ ἔφυγε, καὶ ἐγώ σκέ-
ψτηκα τὴν ἐγωιστική
Μὰ δυνατότερη ἀπ' τὸ Θεό καὶ πιὸ ὄμορφη
συντροφιά της.

Τέντ Χιούζ (1930)

ΠΕΜΠΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΤΟΥ ΤΠΝΟΥ

Μιὰ φορά καὶ ἔνα καιρὸν ἦταν ἔνας ἄνθρωπος
Σχεδόν ἔνας ἄνθρωπος
Γιὰ κάποιο λόγο δὲ μποροῦσε νὰ βλέπει καλά
Γιὰ κάποιο λόγο δὲ μποροῦσε ν' ἀκούει καλά
Δε μποροῦσε νὰ σκέψεται καλά
Γιὰ κάποιο λόγο τὸ κορμί του, λόγου χάση,
Πάθωμε διαλειφνεῖς.
Μποροῦσε νὰ βλέπει τὸ φυρὶ ποὺ ἔκοβε
Μποροῦσε νὰ βλέπει τὰ γράμματα τῶν λέξε-
ων ποὺ διάβαζε
Μποροῦσε νὰ βλέπει τὶς ζάρες στὸ δέψημα τῶν
χειρῶν ποὺ κοίταζε
"Η τὸ ἔνα μάτι ἔνοςς ἀνθρώπου
"Η ἔνα αὐτή, ή ἔνα πόδι ή τὸ ἄλλο πόδι
'Αλλὰ γιὰ κάποιο λόγο δὲ μποροῦσε νὰ βλέ-
πει καλά
Παρ' ὅλ' αὐτή τὸ Γκράν Κάνυον ἀπλωνόταν
διάλογο
Σὰ μὰ χειρουργικὴ ἐπέμβαση γι' αὐτὸν
'Αλλὰ γιὰ κάποιο λόγο έλεγε μόνο τὸ μισό του
πρόσωπο ἔκει
Καὶ γιὰ κάποιο λόγο τὰ πόδια χανύσαντε κεί-
νο τὸν καιρό
Καὶ παρ' δῆλο ποὺ κάποιος μιλούσε δὲ μποροῦ-
σε ν' ἀκούει
"Ἄν καὶ εὐτυχῶς ἡ κάμερά του δούλευε μὰ
χαρᾶ
Ο δυνὸς τῆς θάλασσας σίρισε τὸ μυστικό του
Κι ἐδειξε τὸν πόλυ κρυφὸ κάσμο τῶν φαριῶν
του
Ἐκοίταξε ψηλάφισε νὰ γιώσει
"Ομως τὰ χέρια του τὴν κρίσιμη στιγμὴ ἦταν
ἀναίσθητες δόλες
Καὶ παρ' ὅλο ποὺ τὰ μάτια του βλέπανε
Τὸ μισό του κεφάλι ἦταν μὰ τασύτρα, ἀνί-
κανο γιὰ συνδυασμούς
Καὶ οἱ φωτογραφίες βγαίναν μαυρισμένες
"Ἐνα μεγάλο πολεμικὸ πλοίο ἔσπασε στὰ διό
μὲ πάταγο
Σὰ νὰ καλωσόψει τὴ ματιά του
"Ἐνας απιστός τράνταξε τὴν πόλη κατὰ πάνω
στοὺς ἀνθρώπους της
'Αλκιβίδης πρὶν αὐτὸς δρεθεῖ ἔκει
Μὲ τὸ λαστιχένιο του μάτι τὸ μηχανικό του
αὐτό

Καὶ τὰ πιὸ φραΐα κορίτσια
'Αγούμπησαν τὰ πρόσωπά τους στὸ προσκε-
φάλι του, ἀνακαλύπτοντάς τον,
"Ομως γιὰ κάποιο λόγο ἦταν ἔνα πισαλειμμέ-
νο μωφό¹
Γιὰ κάποιο λόγο κάποιος ἔχει τὰ μυαλά του
μέσα σὲ μὰ μπουκάλια
Γιὰ κάποιο λόγο ἦταν κιόλας πολὺ ἀργά
Κι ἦταν σφρός ἀπὸ κομμάτια κάτω ἀπὸ μὰ
κουβέρτα
Γιὰ κάποιο λόγο τὰ μάτια του κοίταζαν γῆρο
λαθεμένα
Γελούσε φυσίνιζε ἀλλὰ γιὰ κάποιο λόγο δὲ
μποροῦσε ν' ἀκούει
Πιανόταν καὶ γρατσούναγε ἀλλὰ γιὰ κάποιο
λόγο τὰ δάχτυλά του δὲ μποροῦσαν ν' ἀ-
δράξουν
Καὶ ὅταν τὸ θαλάσσιο τέρας ἀναδύθηκε καὶ
κοίταξε κατὰ τὴ βάρκα
Γιὰ κάποιο λόγο δὲ μπόρεσε ν' ἀκούστει τὸ
κλείσμα τῶν ματιῶν του
Καὶ ὅταν είδε τὸ κεφάλι του ἄντη σκισμένο
μὲ τὸ μπαλτά
Γιὰ κάποιο λόγο τὸ ἀπόλυτο κενὸ κιτάπιε δ-
λόκληρο τὸ πρόσωπό του.
'Αλκιβίδης τὴν κρίσιμη στιγμὴ²
Μετὰ τὸ ξένωσε δλόκληρος ξανά
Σάν τιποτε νὰ μήν είχε συμβεῖ.
Ἐτοι λοιπὸν πήγε καὶ ἔφραγε δὲ τι μποροῦσε
Καὶ είδε δὲ τι μποροῦσε καὶ ἔκανε δὲ τι μπο-
ροῦσε
Καὶ στρώθηκε νὰ γράψει τὴν αὐτοβιογραφία
του
"Ομως γιὰ κάποιο λόγο τὰ χέρια του είχαν
γίνει κομμάτια δπὸ δόλο
Γιὰ κάποιο λόγο τ' ἀντερρά του ἦταν μὰ πα-
λῆρα καδένα ρολογιοῦ,
Γιὰ κάποιο λόγο τὰ πόδια του ἦταν δυὸ πα-
λῆρα καιτ.-ποστάλ
Γιὰ κάποιο λόγο τὸ κεφάλι του ἦταν ἔνα σπα-
σμένο τζάρι στὸ παρθένο.
«Τὰ παρατάσ», είπε. Τὰ παράτησε.
"Η δημιουργία είχε καὶ πάλι ἀποτύχει.
"Αντονού Τοναίητ (1930)
Ο κ. ΚΟΤΠΕΡ
Διὸ νύχτες στὸ Μάντσεστερ: τίποτε ίδιαίτερο
νὰ κάνεις
Τὴ μὰ τὴν πέραση ἐν μέρει σὲ μὰ ταβέρνα,
Μόνος, ήσυχος, ἀκούγοντας ἀνθρώπους ποὺ
Δὲ μὲ ηξεραν. Λοιπὸν εἴπα στὸ μα-
σκαρά τὸν ὑπο—
Διαχειριστὴ τὸ μποροῦσε νὰ
κάνει μ' αὐτό... 'Ο κ. Πένν
Είναι τ' ἀφεντικὸ σ' αὐτὴ τὴν
περιοχὴ — Ο αὔγετε πολὺ συ-
ναντήθετε;
Μιάς καὶ δέν ἐπιανα πολλά, κοίταξα γιὰ τὴν
κατάλληλη πόρτα